

Η «εβραιοποίηση» των Αρμενίων

Ο όρος αντισημιτισμός, όπως είναι γνωστό, δηλώνει την εχθρότητα εναντίον του εβραϊκού πληθυσμού. Πρόκειται για μια απεχθή εκδοχή του ρατσισμού. Οι Εβραίοι έχουν υποφέρει πάρα πολύ εξαιτίας αυτού. Όμως το εβραϊκό λόμπι στις ΗΠΑ εκμεταλλεύεται με το παραπάνω την έννοια του αντισημιτισμού. Όποιος ασκεί την παραμικρή κριτική στο ισραηλινό κράτος, κατηγορείται για αντισημιτισμό και δέχεται επίθεση. Ένα παρόμοιο γεγονός έζησα κι εγώ πρόσφατα.

Αν με ρωτήσετε πού το θυμήθηκα, θα σας απαντήσω ως εξής: Στις σημερινές εφημερίδες υπήρχε η παρακάτω είδηση: Ο μεγαλύτερος ακαδημαϊκός σύλλογος στην Αγγλία έχει πάρει την απόφαση να μποικοτάρει τους ισραηλινούς ακαδημαϊκούς που συμπορεύονται με τις πολιτικές του Ισραήλ. Στις αιτιάσεις εβραϊκών κύκλων, ότι αυτή η απόφαση αποτελεί πάλι μια εκδήλωση «αντισημιτισμού», ο γενικός γραμματέας του συλλόγου απάντησε πως: «Το να κάνω κριτική εναντίον του Ισραήλ και των Εβραίων δεν με κάνει αντισημίτη, όπως και η κριτική εναντίον του Bush και του Blair δεν με

Του Μπασκίν ΟΡΑΝ

κάνει αντί-Βρεταννό ή αντι-Αμερικανό.» (*Radikal*, 30 Μαΐου).

Τώρα θα ήθελα να σας περιγράψω τη δικιά μου περίπτωση. Υπάρχει μια ηλεκτρονική λίστα, όπου αλληλογραφούν Αρμένιοι και Τούρκοι από όλο τον κόσμο. Εκεί τις προάλλες έγραψα περιληπτικά τα εξής: «Καθώς η Γαλλία συζητούσε τον νόμο περί λογοκρισίας, προέκυψε επίσης κι ένα άλλο θέμα: Εκδόθηκε στις ΗΠΑ από τις εκδόσεις του Πανεπιστημίου της Γιούτα το βιβλίο του καθηγητή Guenter Lewy το οποίο παραδέχεται την σφαγή του 1915 αλλά θεωρεί πως δεν είναι σωστό να περιγραφεί το συγκεκριμένο γεγονός ως γενοκτονία. Ξέρετε τι έπαθε ο εκδότης του συγκεκριμένου βιβλίου; Μετά από τα πολλά γράμματα διαμαρτυρίας από την αρμένικη διασπορά, ο πρόεδρος του πανεπιστημίου ξεκίνησε έρευνα που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε κανένα παράνομο στοιχείο σχετικά με την έκδοσή του, αλλά ο εκδότης, θεωρώντας τη διαδικασία αυτή προσβολή εναντίον του, παραιτήθηκε στις 30 Ιουνίου 2006. Αυτό είναι «εθνοκάθαρση» από την ανάποδη, είναι η «εβραιοποίηση των Αρμενίων».

Κάποιοι δεν κατάλαβαν τι ήθελα να περιγράψω και άλλοι δεν δέχτηκαν ότι ήταν σωστά αυτά που έγραφα. Μερικοί θεώρησαν τα γραφόμενά μου προσβολή κατά των Αρμενίων, ενώ μερικοί, μεταξύ τους και Τούρκοι, με καταδίκασαν για αντισημιτισμό. Μετά απ' αυτό το γεγονός, αναφερόμενος στην είδηση της *Radikal* στις 31 Μαρτίου, έγραψα εν ολίγοις τα εξής: Εάν το θεωρείτε αυτό προσβολή, τότε σηκώνω τα χέρια ψηλά. Όμως, αν λέτε ότι δεν καταλάβατε, μήπως δεν ακούσατε την ακόλουθη σημαντική είδηση: Στις ΗΠΑ, οι καθηγητές Walt από το Harvard και ο Marshmeier από το Chicago κατάφεραν να ανεβάσουν στην ιστοσελίδα του Harvard το 83σέλιδο άρθρο τους, που δεν είχαν κατορθώσει να εκδόσουν εξαιτίας πιέσεων από το εβραϊκό λόμπι. Δίνοντας άφθονα παραδείγματα, ισχυρίζονταν ότι: Εδώ και σαράντα χρόνια η πολιτική των ΗΠΑ είναι αποκλειστικά στραμμένη στην στήριξη του Ισραήλ και όχι στα εθνικά της συμφέροντα. Αυτή η κατάσταση οδήγησε τις ΗΠΑ σε κατάρρευση της εξωτερικής της πολιτικής. Το Ισραήλ αποτελεί εμπόδιο για την πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, πόσο μάλλον που είναι από τις πρώτες στον κατάλογο των χωρών που κατηγορείται για κατασκοπία εναντίον των ΗΠΑ.

Οι διαμαρτυρίες από το λόμπι εναντίον του άρθρου αυτού, που πρώτη φορά τολμούσε να τα πει όλα αυτά χωρίς υπεκφυγές, ήταν τόσες πολλές που το Πανεπιστήμιο Harvard αναγκάστηκε να κάνει πίσω και ο καθηγητής Walt αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την θέση του ως κοσμήτορας.

Και τώρα βλέπουμε το αρμένικο λόμπι στην Γιούτα να δημιουργεί μια παρόμοια κατάσταση. Οι παρεμβάσεις στις ακαδημαϊκές εκδόσεις δεν αποτελούν λύση για το αρμένικο ζήτημα, αντιθέτως είναι ένα μεγάλο χτύπημα. Το ίδιο λάθος κάνει συνεχώς και το εβραϊκό λόμπι που αντί να υποστηρίξει το Ισραήλ του δημιουργεί κι άλλα προβλήματα. Γι' αυτό τον λόγο ακριβώς χρησιμοποίησα την φράση «Μην εβραιοποιείστε».

Είναι αναμφισβήτητο πως το εβραϊκό λόμπι στις ΗΠΑ δημιουργεί περισσότερο κακό στο ισραηλινό κράτος από όσα του προσφέρει. Διότι παρόμοια πράγματα είχαν γίνει στο παρελθόν και με πολλούς άλλους καθηγητές, πράγμα το οποίο έχει οδηγήσει τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας να μην μπορούν να ισχυριστούν το παραμικρό εναντίον του Ισραήλ. Έχει φιμώσει τους πάντες. Ο παραλογισμός βεβαίως επιστρέφει πάντοτε σαν μπουμερανγκ. Οι Αμερικανοεβραίοι έχουν οδηγήσει το θέμα σε απόλυτο παραλογισμό. Τελικά, εκτός από τους εθνικιστές Εβραίους και μια χούφτα «πατριωτών» που εν χορώ θεωρούν πως να κριτικάρεις το Ισραήλ δηλώνει αντισημιτισμό, έχει δημιουργηθεί αντιπάθεια εναντίον στο Ισραήλ. Υπάρχει τίποτε χειρότερο για το Ισραήλ;

Εάν το αρμένικο λόμπι ακολουθήσει την ίδια πορεία και φιμώσει τους επιστήμονες, δεν θα δημιουργήσει την ίδια αντιπάθεια; Ο Δυτικός κόσμος δεν έχει τα θεμέλιά του στο εβραϊκό και το αρμένικο ζήτημα, αλλά στην ελευθερία έκφρασης και προπαγάνδας στον ακαδημαϊκό χώρο. Μια απίστευτη νέα τάση εμφανίζεται. Την ώρα που η Τουρκία, παρ' όλες τις χοντροκοπιές της (αρκούν τα όσα συνέβησαν στο αρμένικο συνέδριο) άρχισε να ομαλοποιείται, οι δημοκρατικές χώρες αρχίζουν να εφαρμόζουν την καταστολή. Απευθύνομαι, ακόμη μια φορά, στους φίλους της Διασποράς: Η καταστολή επιστρέφει πάντοτε ως μπουμερανγκ. Αν η Τουρκία πηγαίνει προς το καλύτερο, αυτό δεν γίνεται με την βοήθεια κανενός, το κάνει μόνη της και με μεγάλη προσπάθεια. Οι «πατριωτικοί» κύκλοι της καταστολής στη χώρας μας ας μην τρίβουν τα χέρια τους επειδή αυτά συμβαίνουν και σε δυτικές χώρες, διότι η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει. Θα τους απαντήσω με την φράση: «η Τουρκοποίηση των Αρμενίων»· μάλλον θα ταιριάζει καλύτερα από τον όρο εβραιοποίηση.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στις 2/06/2006 στην εφημερίδα *Bir Gun* με τον τίτλο «Ermenilerin Yahudilesmesi». Μετάφραση από τα τουρκικά Άννα Μαρία Ασλάνογλου.

Εκλεκτικές

Το άρθρο αυτό του Μπασκίν Οράν δημοσιεύθηκε στις αρχές Ιουνίου στην αριστερή εφημερίδα *Bir Gun* και όπως είναι προφανές από το περιεχόμενό του αποτελεί συνέχεια μιας συζήτησης που είχε ξεκινήσει ήδη σε μια ηλεκτρονική λίστα. Η λίστα αυτή έχει δημιουργηθεί εδώ και κάποια χρόνια από τους ακαδημαϊκούς Φατμά Μονγκέ Γκιτσέκ και Ρόν Σούνυ, που έχουν οργανώσει στις Ηνωμένες Πολιτείες μια σειρά συναντήσεων σχετικές με το Αρμενικό, απέκτησε όμως πολύ περισσότερα μέλη μετά το Αρμενικό Συνέδριο πέρυσι το Σεπτέμβριο εδώ στην Πόλη, ένα συνέδριο σταθμό, όχι μόνο για την συγκεκριμένη συ-

ζήτηση αλλά και για την πορεία

Του Βαγγέλη ΚΕΧΡΙΩΤΗ

εκδημοκρατισμού της Τουρκίας. Το άρθρο είναι σημαντικό από πολλές απόψεις. Μια από τις ιδιαιτερότητές του, τεχνική αυτή, είναι πως αποτελεί μια ενδιάμεση φάση μιας συζήτησης που ξεκίνησε στο διαδίκτυο και συνεχίστηκε εκεί. Από την ώρα που δημοσιεύθηκε, έγινε αφορμή να ανάψουν τα πνεύματα σε μια συζήτηση όπου εκτοξεύθηκαν διάφορες κατηγορίες μεταξύ εκείνων που υποστηρίζαν και εκείνων που καταδίκασαν το συγγραφέα, και τέλος διακόπηκε με πρωτοβουλία του συντονιστή της λίστας.

Ας ξεκινήσουμε όμως από το ποιος είναι ο Μπασκίν Οράν. Καθηγητής εδώ και χρόνια στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου τη Άγκυρας, ήδη στα τέλη της δεκαετίας του '80 έκανε την εμφάνισή του στη δημόσια συζήτηση ως ένας από τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων. Πριν από δύο χρόνια το βιβλίο του για τις μειονότητες έγινε ανάρπαστο, ενώ δεν υπάρχει συνάντησή του για κάποιο ζήτημα μειονοτικού ενδιαφέροντος όπου να μην προσκαλείται (Αρμενικό συνέδριο, συνέδριο των Ρωμιών κ.λπ.). Πρόσφατα ασκήθηκε ποινική δίωξη εναντίον του, ως ενός από τους βασικούς συντελεστές μιας έκθεσης για τα δικαιώματα των μειονοτήτων στην Τουρκία, που όταν εκδόθηκε πριν από τρία χρόνια, και μάλιστα από επιτροπή συμβουλευτική διορισμένη από τον πρωθυπουργό, είχε προκαλέσει σάλο. Ταυτοχρόνως όμως, είναι καθηγητής στο πιο σημαντικό τμήμα πολιτικής επιστήμης στην Τουρκία, τη διάδοχη σχολή του Μουλιέ, της Ακαδημίας Δημόσιας Διοίκησης των Οθωμανών του 19ου, με άλλα λόγια της σχολής που ακόμη και σήμερα εκπαιδεύει την αφοκρεμα της γραφειοκρατίας. Και μην θεωρήσει κανείς πως οι απόφοιτοι αυτοί επειδή γίνονται στελέχη εκείνου που στην Ελλάδα αποκαλούμε «κεμαλικό γραφειοκρατικό κατεστημένο» διαθέτουν παιδεία απαραιτήτως εθνικιστική. Αν κρίνουμε από το γεγονός ότι και ο Οράν διδάσκει εκεί, δεν θα πρέπει να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Από την άλλη όμως, είναι απορίας άξιο πως το σύστημα το ίδιο καταδιώκει τα στελέχη εκείνα που έχει διορίσει για να το αναπαράγουν, όταν στη διαδικασία αναπαραγωγής φαίνονται να μην τηρούν τους «κανόνες του παιχνιδιού».

